

# Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσπρα 2, κατ' εξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.  
Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστως.—Τιμή καταχωρήσεως, 6 στίχος λεπτά 13.

### ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1851.

Υπάρχει εις τόν κόσμον τούτον αλήθειά τις δυσκόβως καταβαλλομένη, ότι αι πράξεις πάσης κυβερνήσεως ζη-  
ριζομένης επί του άδικου και αυθαίρετου, έπεται ανα-  
γκαιώς να ήναι και αυται άδικοι και αυθαίρετοι, ως ή  
αιτία της όποιος αυται είναι τά αποτελέσματα. Τήν  
λυπηράν ταύτην αλήθειαν άποδεικνύει τρανώς, πρό αιώ-  
νων, ή άγγλική κυβέρνησις, όταν θελήσωμεν να εξετά-  
σωμεν πώς έδιοίκησεν αυτη εις τας έξωτερικάς κατα-  
κτήσεις της, εκεί δηλαδή, όπου εύροϋσα λαούς αδυνά-  
τους, τους καθυπέταξεν είτε δια του σιδήρου, είτε δια  
της άπάτης. Είναι νομίζομεν περιττόν ν' αναφέ-  
ρωμεν ξένα παραδείγματα, όταν έχωμεν πρό οφθαλμών  
τά ίδια μας πράγματα. Βεβαίως ο Ινδός, ο Αμερικανός  
και αυτός ο Ιρλανδός, είναι αιώνιοι μάρτυρες της άπλη-  
στίας και δολιότητος ένταυτώ μιας κυβερνήσεως, της  
όποιος ή φιλοδοξία και εγωϊστικός τις πατριωτισμός ύ-  
πήρξαν τά μεγαλύτερα ελατήρια της μηχανής της· αλλά  
και ο έπτανησιακός λαός, του όποιου ή τύχη διεκυβέυετο  
αδιακόπως, έως ου καθήντησε τέλος πάντων να συγχω-  
νευθή, παραδόξως πως, εις τά παμπληθή του κράτους  
εκείνου έξαρτήματα, έδοκίμασε παρομοίαν τινά τύχην.  
Ματαίως οι συναίτιοι της δουλείας του τόν έφιλοδόρη-  
σαν εις τας συνθήκας των με τόν κομπαστικόν τίτλον  
Ααου άνεξαρτήτου. Όταν ήθέλησαν να δώσωσιν  
εις αυτόν Προστάτην, ή ψευδής αυτη άνεξαρτησία  
ήφανίσθη· και ή Άγγλία, ήτις έννοούσε κάλλιστα την  
σημασίαν τοιαύτης λέξεως, παρεδέχθη άσμένως την  
φροντίδα του να προστατεύη τόν έπτανησιακόν λαόν.  
Οι δυνατοί ούτοι της γής συνήλθον τότε, καθώς και  
παντοτε, όπως άπατήσωσιν ο εις τόν άλλον, με τά έξο-  
δα των μικρών και αδυνάτων λαών, μη λησμονήσαντες  
ένταυτώ να κηρύξωσιν, ότι πάντα ταύτα έπραττον υπέρ  
της ανθρωπότητος.

Τοιαύτη είναι, τῷ έντι, ή αρχή, —άν δύναται να  
ονομασθῆ ποτε αρχή ή αυθαίρετος θέλησις τεσσάρων ή

πέντε δεσποτών, —επί της όποιος βασίζει ή άγγλική  
προστασία τά επί της Έπτανήσου δικαιώματά της.  
Αρχή παράλογος, άδικος και αυθαίρετος κατὰ την έπο-  
χήν εκείνην, πολύ δέ μάλλον την σήμεραν, δια τας έ-  
πελθούσας εις τόν πολιτικόν κόσμον μεταβολάς. Άλλ'  
έδοξα έστάθησαν άρα γε τά πρώτα επί της Έπτανήσου  
βήματα της άγγλικής προστασίας; Άν έπιθυμώσι ν' ά-  
κούσωσι τούτο οι αναγνώσται μας, είναι ως να θέλωσι  
να είπωμεν εις αυτους πράγματα πασίγνωστα και έπα-  
ναληφθέντα μυριάκις υπό πολλών άλλων συμπολιτών μας·  
άλλ' ήμεις παραιτούμεθα του τοιούτου· λέγομεν μόνον  
άπλώς, ότι αυτά ήσαν, άπάτη συννηωμένη με την βίαν,  
και άδικία συνοδευομένη με την ύβριν. Και, μίαν ήμέ-  
ραν, ολίγον καιρόν άφου ή άγγλική κυβέρνησις έπαρου-  
σιάσθη εις ήμας με τόν κολακευτικόν τίτλον του προ-  
στάτου, έπεβλήθη εις τους προστατευομένους έπτανη-  
σίους το Μετλανδικόν σύνταγμα, ή περίχρυσος εκείνη  
άλυσις, ήτις έσφυρηλατήθη δια τους άνεξαρτήτους  
τούτους δούλους. Τότε ή άνεξαρτησία άπεχαιρέτησε του  
Όδυσσεώς και των Φαιάκων την πατρίδα, και τινες τών  
Έπτανησιών τεθαυρωμένοι ίσως από την σιγμαϊάαν λάμ-  
ψιν της, δέν διέκρινον την πραγματικήν άπουσίαν της.  
Είναι αληθές, ότι μετά ταύτα έθρήνησαν το σφάλμα  
των, και δάκρυα μετανοίας έβρεξαν τας πορείας των,  
άλλά το έγκλημα δέν εξηφανίσθη.

Από της έγκαθιδρύσεως ενός τοιοϋτου συντάγματος  
εις την Ιόνιον πολιτείαν, ήτις, κατὰ τας εκφράσεις των  
ιδίων προστατών μας, έμελλε να γενή ή έστία της έλ-  
ληνικής αναγεννήσεως, καθείς δύναται να συμπεράνη  
πώς έδιοικήθησαν οι λαοι ούτοι. Η ιστορία της προστα-  
σίας είναι αδιάκοπος σειρά πράξεων τεινουσών προς έ-  
ξάλειψιν παντός έλευθέρου αισθήματος, πάσης έθιμοϋ  
και άνεξαρτησίας ιδέας. Δι' όσους άντιλέγουσιν εις τού-  
το, υπομιμνήσκομεν μόνον την διαγωγήν της προστα-  
σίας, κατὰ την εποχήν της έλληνικής επανάστασεως.  
Ας διεξέλθη όστις θέλει τά χρονικά της ενδόξου εποχής  
εκείνης, και άς άναγνώσῃ άνει φοιήσῃ και αποστροφής,  
άν δύναται, ή άγγλοϊόνιος κυβέρνησις έδήμεισε τα  
υπάρχοντα των ήρώων εκείνων επτανησιών, οίτινες, υπό  
του έθνικου αίσθηματος άναφλεχθέντες, ήσπασαν τά όπλα,  
προς βοήθειαν του εις άνισον άγώνα εισελθόντος έλλη-

ΑΝΑΓΡΑΦΗ  
ΑΡΧΙΒΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ



νικού ἔθνους, καὶ κατέτρεξεν ἐξορίσασα ἱερεῖς τινὰς τοῦ Ἰψίστου, διότι ἐτόλμησαν ν' ἀπευθύνωσι ταπεινὴν δέησιν πρὸς τὸν Θεὸν τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ αὐτοῦ! Πραγματοποιήθησαν τὰς κατὰ καιροῦ στρατοκρατείας, καὶ τὰς ἀπυθρότους αἰματοχυσίας των. Ἀρίνομεν τίσας ἄλλας πράξεις, αἵτινες ἄπασαι διατηροῦσι τὸν τύπον ἢ τὴν σφραγίδα τυραννίας, ὅτε μὲν ὑπόλου καὶ κολακευτικῆς, ὅτε δὲ ἀγέρωχου καὶ ὑβριστικῆς. Τὰ τοιαῦτα εἶναι παρελθόντα δεινὰ, καὶ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἐποχῶν, αἵτινες δὲν ἀρίνουσι τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐνασχολῆται ἐπὶ τῶν παρελθόντων.

Φυσικὸν εἶναι εἰς πάντα λαὸν τὸ αἰσθηματικὸν ἀνεξαρτησίας του, καὶ ἂν οὗτος δὲν ἦναι ὀλωσθιῶν ἐξηχρησμένος ὑπὸ τῆς δουλείας, δὲν θέλει λησμονῆσαι ἐπὶ πολὺ, ὅτι ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν τοῦ ἐλεύθερος καὶ ἴσοι μετὰ τοῦ ὁμοίου του. Τοιοῦτος λαὸς συναισθητόν ἔσται τότε τὸν προορισμὸν του, δι' ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ἦναι, δι' ὅσον ἀδύνατος καὶ ἂν ὑπέρχη, ἔπεται, ὅτι θὰ δυσανασχετήσῃ διὰ τὰ δεσμὰ μετὰ τὰ ὅποια τὸν περιετύλιξαν εἰς τὴν νηπιότητά του. Ἀναγκάτως τότε λοιπὸν θέλει ταρχοῦν καὶ ἂν μὲν ἦναι δυνατὸς, διακόπτει τὰ δεσμὰ του, ἂν δὲ ἀδύνατος κηρύττει τὰ παθήματά του, καὶ δικαζομένη τὰ δικαιώματά του, περιμένει εὐελπίς τὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζει τὰς ἀπειθήσεις του. Ἡ τυραννία, ἥτις τὸν ἐδέσμευσεν, ὑποχρεοῦται εἰς τοιαύτας στιγμὰς, ὅπως διατηρήσῃ τοὺς κερπὸς τῶν ἀδικιῶν της, νὰ προσθέσῃ παρανομίας ἐπὶ παρανομίῶν καὶ σκληρότητας ἐπὶ σκληρότητων, καὶ τότε πάλιν ἄνισος ἀνοίγεται μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἐξουσίας, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη μάχονται μετὰ πολλὴν διχφορετικὰ ὄπλα. Ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, τὸ ψεύδος καὶ ἡ ἀγροτεία ὑποστηρίζουσι τὰς καταπίσεις της, ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐλικρινεῖα διακρητύττουσι τὰ δίκαιά του ἐξ' ἑνὸς, ἐξοστρακισμοὶ, φυλακισμοὶ καὶ καταπίσεις πικρῶς εἶδους ἐκ τοῦ ἑτέρου, ὑπομονὴ καὶ κερτεριά.

Τοιαύτη ἀκριβὴς εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας, ἥτις θέλει νὰ τὸν διατηρῇ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν της, ὁποῖαν, ὡς ἐν παραδείγματι, τὴν ἐσικιαγραφῆσάμεν. Ἡ προστασία, ὅπως καταπίσει ἐν αἰσθηματικῶν, καὶ ἐπομένως ἀδύνατον νὰ καταπιεσθῇ, ἀπεράσισε νὰ βυθίσῃ ἀνευδρότως εἰς τὴν ἐπιχειρήσειν της. Αἱ φυλακαὶ λοιπὸν ἐγεμισθησαν ἀπὸ πολίτας πάσης τάξεως· οἰκογένειαι πλείραι, τῶν ὁποίων τὰ μόνον ὑποστηρίγματα ἀφῆρησαν, ἔμειναν εἰς τρομερὰν ἐγκατάλειψιν· οἱ ἔρημοι σκοπέλοι κατακίσθησαν ὑπὸ πληθῆος ἐξορίστων· οἱ νόμοι παρεβιάσθησαν· τὰ δικαστήρια ἐμολύνθησαν· τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καταστράφησαν· ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος ἐκολοβώθη τρομερῶς, καὶ τέλος ἡ ἀνικητὴς παραβίασις τῶν ἱερωτέρων τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ δικαιωμάτων προέβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ ἀντιπροσωπικὸς καὶ ὁ ἐφημεριδογραφικὸς χαρακτήρ καθήνησαν νὰ θεωρῶνται ἐγκλήματα. Ἀπασα ἡ νομοθετικὴ συνέλευσις καταδικάσθη παρανόμως εἰς ἀρχίαν. Μέντε ἀντιπρόσωποι, μέλη τῆς νομοθετικῆς ταύτης συνέλευσεως, ἐβρίσκονται ἐξ οστρακισμένου τὴν στιγμὴν ταύτην, ὑπὸ διαφόραις προφάσεσιν, ἢ μᾶλλον,

ἄνευ προφάσεως· δώδεκα ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐπαύθησαν ἢ ἐξορίσθησαν, καὶ τρεῖς δημοσιογράφοι, τριῶν ἐφημεριδῶν Συντάκται, ἠρπάχθησαν ἐκ τοῦ ἐφημεριδογραφικοῦ ἔργου των.

Καὶ ταῦτα πάντα ἡ ἀγγλικὴ προστασία ἐπραξε καὶ πράττει καθ' ἐκάστην, ὅπως καταβάλλῃ ἐν αἰσθηματικῶν καὶ ἐθνικότητος, αἰσθηματικὰ διὰ τὴν κορύφωσιν τοῦ ὁποίου, εἰς τὸ ἔθνος ἐκείνο, οὗ τινοσ αὕτη προέσταται νόμιμος κυβέρνησις, ἐγκαυχᾶται καὶ ἀλαζονεύεται. Ἡ ἀντίφρασις αὕτη εἶναι τρομερὰ· ἀλλ' ὅμως εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐμπίπτουσι αἱ ἐξουσίαι ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ δικαίωμα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας. Μακαρία ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἢ ἢ οἱ λαοὶ, ἐνόησαντες τὴν ἐντολήν των, ἀισχυθῶσι τοῦ νὰ πράττωνται τοιαῦτα ἀδελφοκτονίαι ἐν ὀνόματι αὐτῶν, καὶ ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς χεῖράς των, καταστήσωσι τὴν κοινωνίαν ἀξίαν τῶν τιμιωτέρων τοῦ δημιουργοῦ πλασμάτων.

### Ἡ συνεισφορὰ.

Ὅταν ἡ κυβέρνησις ἤρχισεν ἐνταῦθα τὸν κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου σκληρὸν καταδιωγμὸν της, πολιτικὴν τινὲς συνέλαβαν τὴν ἰδέαν, ν' ἀνοίξωσι γενικὴν συνεισφορὰν, ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν καταδιωκόμενων, ὅπως, διὰ τοῦ τοιοῦτου μέσου ἐλαφρύνωσιν, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τὰ δυστυχήματα, εἰς τὰ ὅποια οἱ διὰ τὰ φρονήματά των ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καταδιωκόμενοι πολιτικὴ ἤθελον τυχόν ὑποπίπτει. Τὸ κινῶν, εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συνέδραμε προθύμως, καὶ, διὰ τῆς συνδρομῆς του ταύτης, ἡ ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ φέρῃ βοήθειαν εἰς πολλοὺς κατατρεγμένους, καὶ νὰ καταστήσῃ ἐλαφρώτερα τὰ δεινὰ τῶν αὐστηρῶν φυλακισμῶν των. Ἀλλὰ, τίς ἤλπιζεν, ὅτι τὸ φιλόφρονον καὶ χριστιανικὸν τοῦτο μέτρον ἐμελλε νὰ ἐρεθίσῃ καὶ νὰ ἐξάψῃ ἐτι μᾶλλον τὴν ἀκόρεστον μισανθρωπίαν τῶν κυβερνῶντων μας; Ἐκτοτε, λέγομεν, ἐτριπλασίωσεν ἡ κυβέρνησις τὰς καταδιώξεις της, καὶ ἐσχάτως ἐξεκένωσε τὴν ὀργὴν της κατὰ δύο τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, ἐμπλέξασα αὐτὰ εἰς τὰς κατὰ τῆς ἐκφράσεως ἐπὶ τοῦ συμποσίου παγίδας της.

Μολονότι ὁ σκοπὸς τῆς συνεισφορᾶς εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους, δὲν ἔλειψαν ὅμως τινὲς, ἀπὸ ὑπερβολικῆν ἴσως φιλανθρωπίαν, νὰ τὸν μυκτηρίσωσιν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας των κατεχώρησαν ἐπιγράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀισχύρτης ἐξικονίζει βεβαίως τὴν ψυχὴν τοῦ γράψαντος αὐτὰ καὶ διεκλήρουζαν ὅτι πληρόντωνται ἐκ τῆς συνεισφορᾶς κακοῦργοι, ὅπως πράττωσι κακοῦργήματα. Ὁ σκοπὸς τῶν τοιούτων ψευδολογιῶν εἶναι προφανὴς, μολονότι δυσκολεύεται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ σκληρότης των ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ ἐρεθίζωνται καὶ νὰ ταραττωνται ὅσον κατ' ἐκείνων, οἵτινες προσφέρουσιν τεμάχιον ἄρτου εἰς τὰ θύματα τῶν αὐθαιμασιῶν των. Ἀλλὰ, μ' ὅλας τὰς φωνασκίας καὶ ἀπειλάς, ἡ συνεισφορὰ μέχρι τοῦ νῦν προώδεσε θαυμασίως. Εἰς τὰς

δύο πόλεις τῆς νήσου καὶ εἰς διαφόρους περιοχὰς ἢ προθυμία ἐστάθη ἐξίσου μεγίστη, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ τρανότης ἀποδοκιμασίας, ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων τῆς κυβερνήσεως. Νέαι ὅμως καὶ πολυπληθεῖς ἀνάγκαι ἐπαρουσιάσθησαν καὶ παρουσιάζονται καθ' ἐκάστην, ἀπαιτοῦσαι νέας θυσίας. Οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν ἄς μὴν ἀποκάμωσιν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου, ἄς διπλασιάσωσι μάλιστα τὰς προσπάθειάς των, καὶ ἄς μὴν ἀφήσωσι τὰ θύματα τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ἀρνούμενοι τὴν συνδρομὴν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν χρεωστοῦσιν εἰς αὐτὰ, ὡς ὁμόφρονες τῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῶν ὁποίων τιμωροῦνται.

### Διαμαρτύρησις.

Μετὰ τὴν αὐθαίρετον ἐξοστρακισμὸν τῶν δύο ἀντιπροσώπων ΚΚ. Μομφεράτου καὶ Ζερβοῦ, τὴν ὁποῖαν ἡ ἐπάρτος καὶ παράνομος ὑψηλὴ Ἀστυνομία, χωρὶς λόγον, διενήργησεν, ἡ ἡμεῖς ἐπτανησιακὴ κοινωνία, ἡ παραδειγματικῶς καὶ σύμφωνα μετὰ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον συμπεριφερομένη, μακρὰν τοῦ νὰ ἐκλάβῃ τὴν ἐξορίαν αὐτὴν ὡς τὸ τέρας τῶν δεινοπαθημάτων καὶ δοκιμασιῶν της, ἐξέλαβεν αὐτὴν ὁποῖαν πραγματικῶς ἦτο, πρόδρομον δηλαδὴ ἄλλων βιασπραγιῶν καὶ αὐθαιρέτων μέτρων, τεινόντων εἰς τὸ νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ καταχθόνιον αὐτῆς σχέδιον, καὶ εἰς τὸ νὰ σχηματισθῇ, διὰ τῆς βδελυροτέρας τρομοκρατίας, Βουλὴ, ἐπιγέννημα τῆς ἀνομίας, ἥτις νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἑπτανησιακὴν κοινωνίαν, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν παράρτημα ἀποικιακῶν τοῦ βρετανικοῦ στέμματος. Ὅστις με ἐλέμμη προσεκτικῶν, ἀπαθὲς, συνάμα δὲ πολιτικῶν καὶ εἰς τὴν ἰστορίαν ἀποβλέπων, ἐμβλέψῃ εἰς τὴν ἀπὸ τινος μάλιστα καιροῦ πολιτικὴν πορείαν τῆς ἀρμοστείας, διορᾷ καὶ πείθεται εὐκόλως, ὅτι ἀλλοῦ δὲν τείνουσιν ὅλα αἱ προσπάθειαι τῆς ξενικῆς ἐξουσίας, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ συνδέσωσιν, ὑπὸ νέους δεσμοὺς τὸν ἑλληνικὸν τοῦτον λαὸν, καὶ ταυτοχρόνως νὰ καταστήσωσι τὸ ἀφανὲς φάσμα τῆς ἀγγλικῆς πλεκτάνης, κυριαρχικὴν ἐπὶ τῆς ἑπτανήσου θέλησιν. Ἰδοὺ ὅθεν αἱ πλαστουρούμεναι στάσεις, καὶ αἱ θηρευόμεναι ληστεύσεις, τὰς ὁποίας ἀναιδῶς καὶ ἀνυποστάτως, εἰς εἰρηνικοῦς πολίτας, καὶ λογικῶς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγωνιζομένους, βλέπομεν νὰ ἀποδίδωνται. Ἰδοὺ ἡ κοινωνία μόνον φρόνημα ἐξωτερικεύουσα, καὶ μόνον διὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου πάσχουσα εἰρηνικῶς νὰ ἐξωτερικεύσῃ, διασύρεται, ὡς διαταραττομένη, καὶ τὰ ὄρια τοῦ νόμου ὑπερπηδῶσα. Ἰδοὺ, ὅτι ψεῦδη ἀνυπόστατα δημοσιεύονται, τὰ ὅποια μακρὰν τοῦ νὰ προσάπτωσι τὴν παραμικρὰν κηλίδα κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐκσπενδονίζονται, τείνουσι μᾶλλον νὰ προσβάλωσι τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐκείνου, ὅστις φέρει αὐτὰ εἰς φῶς. Ἰδοὺ, ὅτι πολῖται, ἀντιπρόσωποι ἐπαρχιακοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι συνωμοτῶν καὶ στασισταῶν χαρακτηρίζονται, καὶ μὴ ὑποτάσσονται ἐπὶ τῆς ἐπτανήσου, χωρὶς ἀποδείξεις, χωρὶς ὑποστάσεις, χωρὶς ἐπαγγελίας, νομικὴν καὶ τακτικὴν, ἐναντίον μάλιστα αὐτῶν τῶν δεδρασμένων, ἐναντίον

αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, ἐναντίον τοῦ δικαίου, ἐν μέσῳ κοινωνίας τηρούσης τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν, ἐναντίον τέλος πάντων καὶ αὐτῶν τῶν ὄρων τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ καθιερωμένου θετικοῦ νόμου, ἀνάρπαστοι γίνονται καὶ εἰς σκοπέλους ἐκσπενδονίζονται.

Περιληπτικῶς διαλαβόντες περὶ τῆς ὀδυνηρᾶς ἡμῶν θέσεως, βλέπομεν ἐπιβεβαιωμένους τοὺς ἀνωτέρω λόγους μας κατὰ τὰς ἐσχάτως γινόμενας ἀνηκούστους αὐθαιρέσεις. Δὲν ἤρκεσεν, ὡς εἵπομεν, ὁ ἐξοστρακισμὸς τῶν Ζερβῶν καὶ Μομφεράτων, ἐμελλε νὰ ἀκλουθῆσθαι τὴν τύχην των καὶ ὁ ἀμπετος Ἰωάννης Λισγαράς, ὁ ἀκλόνητος οὗτος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὁ ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως καθημέρος διὰ νὰ στιγματίζῃ τὰς ἐπεμβάσεις της καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀρχικὰ καὶ ἱερὰ δίκαια τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ. Τούτους ἴδομεν νὰ παρακολουθῶσιν ἄλλοι ἀκλόνητοι καὶ ἄμαπτοι ἀντιπρόσωποι, οἱ ΚΚ. Σταματέλος Πυλαρινὸς καὶ Φραγκίσκος Δομενεγγίνης, ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Σταματέλος Βούρτσης, καὶ ὁ ἐντιμὸς καὶ ἀξιοσέβαστος δημοσιογράφος Κ. Δημήτριος Καλλίνικος, ὡσαύτως ὁ ἐθνοφρων πολίτης Γεράσιμος Μεταξᾶς. Ταῦτα πάντα εἶναι ἄρα γε τὰ τελευταῖα δεινὰ τῆς πατρίδος; Μὲ πάλλουςαν καρδίαν, μετὰ δακρύοντα ὄφθαλμοὺς λέγομεν ὄχι! Πολλὰ τεκταινοῦνται κατὰ τῆς πατρίδος, κατὰ τοῦ βίβοσπαστισμοῦ, ὅστις ἀνακεφαλαίωσεν τὴν γνώμην καὶ θέλησιν της. Πολλὰ διενεργοῦνται καὶ διενεργηθήσονται ὅπως ἡ καταχθόνιος πολιτικὴ καὶ τὰ ὄργανά της ἐπιτύχωσι τοὺς πατριδοκτόνους σκοποὺς των. Ἀλλ' ἡμεῖς καθήκον ἱερὸν νομίζομεν νὰ ὑψώσωμεν καὶ πάλιν ἐντόνως τὴν φωνὴν μας, διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν βιασπραγιῶν καὶ κακώσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀρμόστης Οὐάρδος κατὰ τῆς κοινωνίας, αὐθαίρετως, παρανόμως καὶ ἀσυστόλως, ἀναφρανδὸν ἤδη πράττει. Γνωρίζομεν ὅποιον ἀποτέλεσμα θέλει ἔχει ἡ διαμαρτύρησις μας αὕτη, ἀπέναντι πολιτικῆς τὰ πάντα περιφρονούσης, τὰ πάντα ἐπιχειρούσης. Ἀλλ' ἡμεῖς ὑψώνομεν τὴν φωνὴν μας ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Θεοῦ, ὅστις δὲν θέλει βεβαίως ἀφήσει ἐπὶ πολὺ ἀτιμώρητον τὴν γενομένην ἀδικίαν, ἐναντίον ἀθώου, ἀδύνατου καὶ εἰρηνικοῦ λαοῦ, ὁποῖος εἶναι ὁ παραδειγματικὸς οὗτος λαὸς τῆς ἑπτανήσου.

Ζάκυνθος, 26 Νοεμβρίου 1854 ἔ. π.  
ΝΑΘΑΝΑΗ ΔΟΜΕΝΕΓΓΙΝΗΣ  
Ἀντιπρόσωπος τῆς ἑπτανήσου.

### ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Γ Α Λ Λ Ι Α.

Τὸ κυβερνητικὸν τόλμημα τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος ἤρχισεν νὰ φέρῃ τὰς λυπηρὰς συνεπείας του. Αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας λαμβάνομεν ἐκ τῆς Γαλλίας εἶναι ἀμφίβολοι, διότι ὅλος σχεδὸν ὁ ἀντιπολιτευόμενος τὸν Ναπολέοντα περιοδικὸς τύπος ἐπαύθη. Εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας ἔγειναν ἀποπειραὶ τινες ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ πρὸς ἀντίστασιν, ἀλλὰ κατετάλησαν αὐθωρῶν. Εἰς Παρίσιους ἔγειναν ἀρκετὰ ὀδοφράγματα κατὰ τὴν τρίτην Δεκεμβρίου, τὰ ὅποια



ἐκυριεύθησαν ὅλα ὑπὸ τῶν στρατευμάτων. Εἰς τὴν θήραν, τὴν ἐπονομαζομένην τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἀνυψώθη μέγιστον ὄδοφραγμα, τὸ ὁποῖον ὁ στρατὸς προσβάλων διὰ τῶν τηλεβόλων ἐκυριεύσει, μετὰ τινὰ ἀντίστασιν, ὅπου ἐφρονεῦθησαν ἄρκετοὶ ἐκ τῶν ὑπερασπιζομένων αὐτό. Ὁ ὄρεινός ἀντιπρόσωπος Βωδὲν ἐφρονεῖθη εἰς τινὰ συμπλοκὴν, καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος Μαδιέρ Μονζιὸς ἐπληγώθη. Πλήθος πολιτῶν ἐφυλακίσθησαν καὶ πολλοὶ ἀντιπρόσωποι, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπελύθησαν.

Διὰ προκηρύξεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργοῦ, πᾶς ὅστις ἤθελε συλληφθῆ ἀνυψῶν ὄδοφραγματτα, ἢ ὑπερασπιζόμενος αὐτὰ, ἢ καὶ ἀπλῶς ὀπλισμένος μόνον, θέλει τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Εἰς δύο διαμερίσματα, τὸ τῆς Ἀλλιέρης, καὶ τὸ τῆς Σαόνης καὶ Λοάρης, ὅπου ἡ ἀντίστασις ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ σοβαρὸν χαρακτήρα, ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν ἐξέδωκε προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας προσκαλεῖ τὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν ἅπαντα, ὅπως ἀποφανθῶσι, ναι ἢ ὄχι, ἐπὶ τοῦ ἀκολουθοῦ ζητήματος: « Ὁ γαλλικὸς λαὸς, θέλει τὴν διατήρησιν » τῆς ἐξουσίας τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, καὶ χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις, ὅπως στερεώσῃ ἐν Σύνταγμα ἐπὶ τῶν προταθέντων βάσεων » εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ ἰδίου. » Αἱ βάσεις αὗται εἶναι: προεδρεία δικαιοῦσα ἐπὶ δέκα ἔτη· σύστασις δύο βουλευτῶν, ἀντὶ μιᾶς ὑπουργείου ἐξαρτώμενον παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας· ἐν συμβούλιον ἐπικρατείας προετοιμάζον τοὺς νόμους καὶ ὑποστηρίζον αὐτοὺς εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἡ ψηφοφορία αὕτη ἀρχίζει τὴν 14 Δεκεμβρίου, καὶ λήγει τὴν 21 τοῦ ἰδίου μηνός.

Δι' ἄλλης προκηρύξεώς του, τῆς 8 Δεκεμβρίου, ὁ Λουδοβίκος Ναπολεὼν προσπαθεῖ νὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα, λέγων, ὅτι μάταιον εἶναι νὰ χύνῃ ὁ γαλλικὸς λαὸς τὸ πολυτίμητον αἷμά του, ἐνῶ δύναται, διὰ τῆς ψήφου του μόνης, νὰ μὴ παραδεχθῆ τὰς προτάσεις του ταύτας. Μεγαλλήτερα ἀγυρτία ταύτης νομίζομεν ἵτι δὲν ἤκούσθη εἰσέτι.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εἰς τινὰ ἐπιστολὴν ἐκ Ζακύνθου μᾶς γράφουσι τὰ ἀκόλουθα, περὶ τῆς αἰσχροῦς διαγωγῆς τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου διευθυντοῦ τοῦ τυπογραφείου, ὅπου ἐξεδίδετο ἡ ἐφημερίς ὁ Ρήγας.

« Εἶναι ψευδὲς ὅτι ὁ Κ. Ρωσσόλυμος, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Κ. Οὐάρδου, δὲν ἠθέλησε νὰ τυπώσῃ τὸν 10 ἀριθμὸν τοῦ Ρήγας, διότι τὸ ἄρθρον ἐμπεριείχε ὕβρεις κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ Κ. Ρωσσόλυμος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταχωρῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ὅποιανδήποτε ὕλην τοῦ προσφερθῆ ἐκ μέρους τῆς συντάξεως, καὶ ἤθελεν εἰσθῆ ἀξιογέλαστον, ὁ Κωνσταντῖνος Ρωσσόλυμος νὰ γίνεταί ὁ ἐλεγκτὴς τῆς χορηγομένης ὕλης, ἐνῶ ἡ ἐφημερίς ἔχει τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Κ. Ρωσσόλυμος ἔλαβε τὴν ὕλην ἀπὸ τὴν πέμπτην, ἥτις καὶ ἐδιεσθῆ παρὰ τῆς συντάξεως τὸ σάββατον. Ἡ μόνη δυσκολία, ἥτις ἀνεφύη ἐκ μέρους τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου ἦτον, ὅτι ἐπειδὴ καὶ εἰ-

χε στοιχειοθετημένον τὸ ποίημα τοῦ Κ. Μαλάκη, ἡ δὲ σύνταξις ἐνόμισε καταλληλότερον νὰ καταχωρήσῃ τὴν πεμφθεῖσαν ἐκ Κεφαλληνίας ἐπιστολὴν, ὁ Κ. Ρωσσόλυμος προφασιζόμενος, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καταχωρήσῃ τὴν ἐπιστολὴν, ἐζητοῦσε νὰ καταβροχθίσῃ κανὲν τάλληρον περισσώτερον. Ἡ σύνταξις ἀπαιτοῦσα ἀναμφιβόλως τὴν καταχώρησιν, ὁ δὲ Ρωσσόλυμος ἀντιτείνων διὰ τὴν ἀπλησίαν του, ὡς προείπομεν, μικρὰ τινὲς διένεξις ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῶν δύο μερῶν. Ὁ Κ. Λισγαράς, ὅστις ἦτο φίλος ἀμφοτέρων, ἔκκιμε φιλικῶς πῶς, παρατηρήσεις τινὰς πρὸς τὸν Κ. Ρωσσόλυμον, ὅστις συνιδῶν τὸ ἄδικόν του, ἐξεπλήρωσε τὴν ὑποχρέωσιν του, δημοσιεύσας τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φύλλον. Τοιοῦτο εἶναι ἀκέραιον τὸ ἔγγραφο τοῦ Κ. Λισγαρά! Ἀλλὰ φρίκην προξενεῖ εἰς καθένα ἢ μετὰ ταῦτα διαγωγῆ τοῦ Κ. Ρωσσόλυμου, ὅστις παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν κατέθεσε κατὰ τοῦ Κ. Λισγαρά τὰ ἀναιδέστερα ψεῦδη, εἰπὼν ὅτι ὑπ' αὐτοῦ προετράπη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ φύλλου. »

Εἶναι περιττὸν, νομίζομεν, νὰ προσθέσωμέν τι ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, ἐνῶ προλαβόντως ἐνησχολήθημεν. Τὰ πράγματα εἶναι αὐταπόδεικτα, καὶ ἀρκεῖ ἡ μόνη ἐκθεσις των, πρὸς στηλίτευσιν τῶν οὕτω ἐκπληρούντων τὰ ἰδιωτικά εἴτε δημόσια χρεῖα των.

Κωμικὴ τις σκηνὴ ἔλαβε χώραν προχθὲς μὲ ὅλην τὴν ἀγιότητα τοῦ τόπου καὶ τὸ πένθημον τῆς περιστάσεως, εἰς τὸν ἐν Ἀργοστολίῳ ναὸν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἐψάλλῃ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία εἰς τὸν ἀποβιώσαντα Ἰωάννην Τσιμαράν. Νέος τις δικηγόρος, ὁ Σ. Θ. Σολωμός, ἠθέλησε νὰ ἐγκωμιάσῃ τὸν τεθνεῶτα, ἀλλὰ λησμονήσας τὸ προκείμενόν του, μετέβη παραδόξως πῶς, καὶ κατὰ δυστυχίαν, εἰς ἀναπτύξεις πολιτικῶν γεγονότων. Τὸ τοιοῦτο καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ ῥήτορος προτερήματα ἐκίνησαν τὸν γέλωτα τῶν ἀκροατῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ σφοδρὸς γέλως ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ ὑπερβολικὸν κλαύσιμον, ὁ δυστυχὴς ῥήτωρ ἠπατήθη, καὶ μὲ ἀνεπιτυχῆ ἐτοιμότητα, μεταμελούμενος διὰ τὴν σφοδρὰν συγκίνησιν τῆς ὁποίας ἐστάθη ὁ αἴτιος, ἐπεχειρίζετο νὰ καταπαύσῃ τὰ δάκρυα τῶν ἀκροατῶν του· ἀλλὰ διακρίνας μετὰ ταῦτα τὴν ἀληθῆ ἔνοιαν τῶν σπασμῶν τοῦ πλήθους, καὶ θυμωθεὶς διὰ τὴν προσβολὴν ταύτην, ἐπροσκάλεσεν ὅσους δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς λόγους του, νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐκκλησίας. Οἱ τοιοῦτοι, καθεὶς δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ, εἶχον ἤδη ἀρχίσει ν' ἀποχαιρετῶσι τὸν ῥήτορα, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἄφησαν αὐτὸν σφαδάζοντα περὶ τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου, μὴδ' ἐνθυμήθησαν αὐτὸν, εἰμὴ κατὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τοῦ ναοῦ, ὅτε ἐπευφήμησαν διὰ σφυριγμῶν τὴν εὐγλωττίαν τοῦ νέου τούτου Βοσσομένου.

Νεῖα ἔξορτα ἔλαβον χώραν εἰς Ζάκυνθον. Τέσσαρες ἔμποροι ἐξωρίσθησαν ἀπὸ τὴν νῆσον ἐκείνην, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ κράτους, θεωρηθέντες ὡς μὴ ἰσχυροί. Μὴ γνωρίζοντες εἰσέτι ἀκριβῶς τὰ ὀνόματά των, ὁλομεν τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.